

JÁNOSHALMI HARANGOK

Ára: 50 forint

A SZENT ANNA
EGYHÁZKÖZSÉG
HITÉLETI
KIADVÁNYA

XIV. ÉVF. 6. SZÁM

2011.

KARÁCSONY

www.szentanna.org

Kisdedként jön hozzánk

Százmilliók ajkán csendül fel az anyagi szózat: „Dicsőség a magaságban Istennek!” Karácsonykor Isten nyújt kezét az embernek, s ha mi nem fogadjuk el Isten felénk nyújtott kezét, ha megbontjuk a vele való közösséget, akkor csak is mi leszünk a vesztesek. Sok ember nem akarja belátni, hogy nem lehetséges a béke az emberi szívekben és nem lesz béke, amíg nem adjuk meg az Istennek kijáró tiszteletet. Én hiszem, hogy minden emberben ott nyugszik a jóság anyaga. Minden emberben van valami vágy a jóság után. Törekedjünk arra, hogy életünk minden napját a békesség és a szeretet töltsse be! Az Isten fia azért jött közénk a föld-

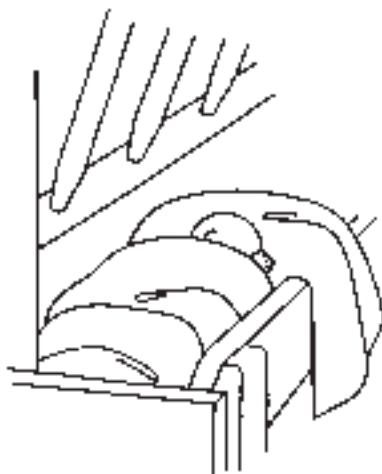
re karácsony éjszakáján, hogy igent mondjon a szeretetre, igent az életre. Igent a jóságra, és a kölcsönös megértésre. Jézus azért jött közénk

kisdedként Karácsony szent éjszakáján, hogy belésszeressünk, és ebből a szeretetből jusson ember-társainknak is.

Az én karácsonyi kívánságom: Adja meg a Kisded Jézus, hogy a kedves testvérek családjában a szeretet tüze az év minden napján égjen!

A Nagyisten kegyelme és szeretete költözzék minden embertestvérem szívébe! **BOLDOG KARÁCSONY!**

*Nagyidai Zsolt
plébános*

Karácsony közelségében

Advent nemcsak Krisztus születésének ünnepére és arra való megemlékezésre hívja fel figyelmünket, hanem Krisztus második, a jövőben bekövetkező eljöveteleire is, amely arra sarkall minket, hogy a tétlenség helyett magunk és embertársaink lelkét is egyengessük, készítsük fel karácsony ünnepére és a távolabbi jövőben történő Vele való találkozásra.

Az emberek általában nem szeretnek várakozni. A várakozás olykor belőlünk, hívőkbelől is idegességet és türelmetlenséget vált ki. Ez gyakran családi életünk nyugalomát és kötelességünk teljesítését sodorja veszélybe. Ki ne ismerné a forgalmi dugókban történő idegőrlő várakozás cseppet sem kellemes légkörét, amikor már rég a munkahelyünkön kellene lennünk, de nem haladunk egyről a kettőre? Türelmetlenek vagyunk, hogyha a boltban sorba kell állnunk, abba meg szinte bele borzongunk, hogy az ünnepek közeledtével mi vár ránk a nagy bevásárlások közepette, amikor a pénztárak előtt végeláthatatlan sorok kígyóznak. Nehezen viseljük ágyhoz kötöttségünket betegség idején, és mihamarabbi felgyógyulásunkat várjuk, hogy folytathassuk teendőinket családjunkban és munkahelyünkön. Az ilyenfajta várakozások alatt is alapjában véve jóra irányulnak gondolataink és cselekedeteink, mindaddig, míg türelemmel ki tudunk tartani abban az elhatározásunkban, hogy szeretneink és embertársaink javát akarjuk szolgálni még ezekben a kiélezett helyzetekben is. De kétségtelen az is, hogy ezek a helyzetek magukban hordozhatják az indulatokat, és a bűnök elkövetésének melegágyává is válhatnak, hiszen gyakran azokon csapódnak le bosszúságaink, akiket a legjobban szeretünk, és nem tehetnek semmiről. Önuralmunkkal kordában tudjuk tartani a bennünk felhalmozódott feszült-

ségeket, ami nem csak a családi és munkahelyi békénket teremti meg, hanem előre mozdulásunkat is segíti az üdvösség útján. Van viszont, akinek várakozása már alapjában véve a rosszra irányul, és azt várja, hogy a nálánál sikeresebb megbukjon, és átvehesse az ő helyét. Azt várja, hogy saját alantas céljainak megvalósítása érdekében mikor tudja, az őt akadályozó bűncselekedeteket eltakarítani az útjából. Azt várja, hogy mindazoknak, akiket nem szeret, rosszra fordul sorsa, és tönkre megy az élete. Akik így tesznek, azoknak cselekedeteik önzésből fakadnak, megvalósul bennük az önszeretet, és kiirtják magukból a testvéri és felebaráti szeretetet. De vannak a jó és kellemes érzést kiváltó várakozások, amikor olyan eseményekre készülünk, amit szeretnénk minél előbb megtapasztalni, és szívünk szerint azt kívánnánk, hogy ne múljanak el soha, hanem örökké tartsanak. Ilyenek a családi nyaralások boldog együtt töltött napjai, a dolgos hétköznapi utáni családi hétvégék, az időnként összejövő baráti társaságok hangulatai, a hosszabb távollét után, a hazatérés mámorító érzése, a meghitt, bensőséges ünnepeken való együttléttel. Vagyis ezek a fajta várakozások olyan dolgokra irányulnak, amik boldogságot és örömet okoznak, és ezért azt szeretnénk, ha mindig jelen lennének életünkben. Nem idegességet, rosszra való irányultságot váltanak ki belőlünk, amelyektől félnünk és viszolygunk, hanem ezek a szeretettel átítatott események valóságából fakadnak, amelyeket izgatottan várok, mert már megtapasztaltam, jó érzéssel töltenek el. Igazából ezek az örömteli várakozások csak töredékesek, és vágyódunk egy olyan után, amely olyan élményt nyújt nekünk és ad szívünkbe, ami nem múlik el soha, és amit nem csak magunknak tartogatunk, hanem átadhatunk másoknak. És

ez nem más, mint az Istenre való várakozásunk: amikor a hívő ember arra gondol a hét folyamán, hogy milyen jó lesz vasárnap, mert újra szentmisére mehet, és együtt dicsőítheti Isten szent nevét a közösséggel. Milyen jó lesz szentáldozáshoz járulni, és újra Krisztust befogadni lelkébe, általa megerősödni, a mindennapokra vele együtt készülni, a problémákat segítségével megoldani! Milyen jó, hogy járulhatunk szentgyónáshoz és van lehetőségünk terheinket letenni az Irgalmas megbocsátó Isten elé! Ezek egy más, nem a földiekre irányuló várakozások, és a belőlük fakadó hatások sem silányulnak emlékké, hanem mindig megtörténő és fennmaradó

valóságok, amelyekben hétről hétre, napról napra találkozom Vele, és ezt másokkal is megosztom, mégpedig úgy, hogy megmutatom: Ő él gondolataimban, szavaimban, cselekedeteimben, így tanúságot téve Róla azok előtt, akik még nem ismerik vagy elfelejtették Őt, hogy bizony itt van közöttünk, és Ő várja, hogy felfedezzék. És ennek a felismerésnek legkézenfekvőbb ideje karácsony ünnepe, amikor is emlékezünk és felidézünk, hogy az élő Isten Fia

megttestesült a Szentlélek által, és Szűz Máriától megszületett, és aki azért jött, hogy elhozza számunkra azokat az isteni parancsokat, amelyek a szeretetben gyökeresnek, amelyeket meg kell élnünk mindennapjainkban, és ezeket betartva kell várakoznunk Rá az adventi időszakban is

és életünk egészében is. Így mindig a jóra irányulnak cselekedeteink, amelyeknek megtétele nemcsak azoknak okoz örömet, akiken így valamilyen módon segítünk, hanem öröme visszahat ránk, sőt a mennyei boldogság részesei is leszünk, amelyet Krisztus iránti hűségünkért kaptunk a szívünkbe. Hogyha így készülünk és cselekszünk, akkor talán legesen találkozunk

Vele karácsony-

kor, és Ő hozza el számunkra a béke és a boldogság ajándékát szívünkbe, amelyet haza tudunk vinni a családjunkba. És ezt ki is tudjuk sugározni, az ünnepek közeledtével, így békességben készülve rá, megélve azt, rájövünk, hogy nem az ajándékozás nyújtja a legnagyobb örömet, hanem az a szeretetteljes légkör, amelyben ténylegesen jelen van, és megtapasztalhatjuk a megszülető Jézust, aki családtagjaink felénk irányuló szeretetében nyilvánítja ki

önmagát. Az evangéliumban Keresztelő Jánosról hallhattunk, aki elfogatása előtt a pusztaban tanított, önmegtartóztató életet élt, megkeresztelte az embereket, és magát Jézust is. A börtönben értesült Jézus tetteiről, és tanítványait elküldte Hozzá, ezzel a kérdéssel: Te vagy-e az, akinek el kell jönnie, vagy mást várjunk? János ugyanis a Messiásnak készítette elő az útját, és meg akart bizonyosodni arról, hogy valóban ő Jézus. A kért bizonyította is tetteivel, és az örömhír hirdetésével, hogy Ő az, akire már régóta, az ószövetség korától kezdve vártak. Keresztelő János feladatát kell végeznünk, nekünk is elő kell készítenünk az Úr eljövételét, hogy megérkezzen saját szívünkbe és embertársaink szívébe is. És ezt csak úgy tudjuk megtenni, hogyha hirdetjük az örömhírt, és meg fogadjuk tanítását. Krisztus békéjét sugározzuk ki a világnak, mert felelősek vagyunk saját és a mások lelkéért is. Vigyázzunk, ne sértjük meg a másikat, jól gondoljuk át szavainkat, cselekedeteinket, és figyeljünk arra, hogy nehogy sebet üssünk a másikon, mert annak az a következménye, hogy nemcsak az ünnepét, hanem az egész életét is megfertőzheti az a szeretetlenség, amely ennek hatására alakult ki benne. Hogyha békétlenségben várok, magamnak is rossz szagú tesztek, és ha nem tisztázom a helyzetet, akkor a bennünk működő lelkiismeret büntetést ébreszt, és folyamatosan gyötör a sokszor csak félreértésekből fakadó ellentétek tisztázásának hiányában, ami tönkre teheti örömteli karácsonyi hangulatot, és veszélyeztetheti a Krisztusával való találkozását. Ezért mindent tegyünk meg, hogy a várakozás idejében rendezzük embertársainkkal való viszonyainkat. Akkor is próbáljuk meg, ha nem látunk rá túl sok esélyt. Ez nem jelenti azt, hogy lehetetlen. Apró, pici gesztusokkal nyissunk, mert az is lehet, hogy ő nem is mer. Vetkőzzük le rátartásunkat, néhány

kedves szóval, érte tett kisebb cselekedetekkel, egy őszinte mosollyal, megindíthatjuk sértődésekkel telt szívét. De ne keseredjünk el akkor se, hogyha annak ellenére, hogy mindent megtettünk, mégsem sikerült a dolgainkat rendeznünk. Isten értékeli jó szándékunkat és akarásunkat, aki így teljessé és tisztává teszi szívünket, karácsony örömeinek befogadására. Ne fáradjunk bele, és munkálkodjunk továbbra is a tisztázatlan kapcsolatok rendezésén, mert így a békétlenkedő szívében is megindulhat valami, ami korántsem biztos, hogy gyorsan, lehet, hogy hosszú idő elteltével, de elindít egy olyan folyamatot, amelyet az éppen a mostani adventi időszakban történő várakozásunk alatt a közlekedésünk hatása vált ki benne, és így elkövetkezhet Isten hathatós közbenjárásával a két szemben álló fél békülése. Krisztus cselekedeteivel halmozzuk el a világot! Nyújtsunk támaszt a reményvesztetteknek és magányosoknak, bátorítsuk őket, feddjük fel számukra, hogyha mindenki el is hagyta őket földi életük során, a legnagyobb fölség az élet rendezője, és annak értelmet adó Istene, mindig velük van! Minden esetben segítsünk a bajbajutottakon, hogy érezzék át: fontosak számunkra, és így felismerjék bennünk az önzetlenül segítő Krisztust!

Tehát feladatunk, hogy ne csak az adventi időszakban, hanem életünk egészében Krisztus szerint gondolkodjunk, szóljunk, cselekedjünk. Így tudjuk Istent dicsőíteni, mindenki javát szolgálni, krisztusibb emberré válni, nemcsak karácsony folyamán, hanem életünk minden napján.

Kollár Balázs
káplán atya

Kecskési karácsony éj

A tanyák még álltak, bennük családok éltek. Az iskola már csendes volt. A kecskési gyerekek jánoshalmi iskolában, diákotthonban töltötték a hétköznapi napokat. A kápolnában még égett az örökmécses, a tabernákulumban ott volt az oltáriszentség.

A plébánosuk, Cselik László atya már a jánoshalmi plébánián lakott. Terepjáró autójával járt ki az úttalan utakon szentmisét mondani, hittanórákat tartani, gondozni a lelkeket. Akkor történt, hogy a jánoshalmi ifjúsági hittanos csoportot meghívta kecskébe éjféli misére. A terepjáróba annyian szálltunk be, ahányan csak be tudtunk bújni, egymás hegyén-hátán. A pusztán havas volt, az úton is nagy hó, lassan haladtunk, de azért kiértünk.

A kápolnában gyertyák égtek, villany nem volt. Az autó akkumulátoráról vezetőket húztunk be és a gyertyafényre rászártunk két kis villanyégővel.

A kályhában tűz égett, egy asztalon széken kis Betlehem volt.

Mi várahoztunk!

A havas pusztán a messzeségben, apró

imbolygó kis fények tűntek fel, minden irányból közeledtek. Emberek jöttek, kezükben viharlámpával. Meleg fényük rávetődött a kékes hideg órára. Levertek lábukról a havat. A kápolnában a fal tövében sorakozott a sok-sok lámpa. A haranglábban megszólaltak a kicsi harangok. Elkezdődött az éjféli mise.

Kint a havas pusztaság, a hidegség, a sötét égbolt, ragyogó csillagok.

A kápolnában a kályha melege, félhomály, gyertyák fénye, karácsonyi énekek hangja. Sok ember jött össze a közeli, s távoli tanyákról, hogy együtt legyenek, együtt örvendezzenek, amikor a kecskési kápolnában is megszületik a kis Jézus. Nekünk jó volt velük lennünk! A mise után ismét bepréselődtünk a terepjáróba. A pusztán havas volt, az úton is nagy volt a hó, lassan haladtunk, de azért hazaértünk szívünkben a kis Jézussal.

Régen volt, de még mindig minden évben vágyakozom egy ilyen éjféli misére, pedig tudom, hogy ilyen soha többé nem lehet.

ifj. Farkas Mihály harangozó

ifj. Farkas Mihály korabeli akvarellje a kecskési haranglábrol és templomról

Dicsőség mennyben az Istennek...

*“A nagy kérdés nem az, mit hoz a holnap?
Az igazi kérdés, mit hoz a tegnap?”*

(Márai Sándor)

Kedves Újságolvasók!

Az év végének közeledtével mindenki, az egyes emberek, a családok, a vállalkozások, a munkahelyek vezetői számvetést készítenek. Mit sikerült megvalósítani az év elején készített tervekből, valóra váltak-e az elképzelések?

Amikor leültem átgondolni az elmúlt esztendő történéseit, az elvégzett munkát, egyetlen érzés kerített hatalmába: a KÖSZÖNET!

Minden erőfeszítésért, fáradságért, eredményért, szépért, jóért köszönet a Teremtő Istennek!

Köszönet azért, hogy nekünk, képviselőknek volt lehetőségünk a településünk jövőjét meghatározó döntéseket meghozni, és ennek következtében a rendszervál-

tás óta először látványosan fejlődött szülővárosunk, Jánoshalma.

Köszönet azért, hogy az egészségügyben tapasztalható nehézségek ellenére nálunk az új Egészségügyi Központ jól működik, a modern orvosi eszközökkel, szakmailag jól képzett egészségügyi dolgozókkal helyben van lehetőség a betegségek mielőbbi kiszűrésére és gyógyítására.

Köszönet azért, hogy az infrastruktúrális fejlesztéseket meg tudtuk valósítani. Jellegzetes főtere épült a településnek, ahol az idelátogató idegen is megpihenhet, végigjártathatja a szemét a Jánoshalmára jellemző polgári házak homlokzatain, a Szentháromság szobron, a gyönyörű templomunkon, a szépen gondozott, mindig virágos parkon, megnézheti az újonnan kialakított Helytörténeti Gyűjteményt. Lám, mennyien látogattak vidékről idén is a Főtéren megtartott rendezvényekre!

Köszönet, hogy volt erőnk négy – eddig földes – utca aszfaltozására, ahol a lakóknak nem kell ezután sárban járni-kelni, és egy kerékpárút is épült, ami a leendő Ipari Parkhoz – most még laktanyához – vezet.

Köszönet, hogy a jövőt is volt lehetőségünk építeni, kultúránknak új központja – az Imre Zoltán Művelődési Központ – lett, 900 gyermek kapott városi ranghoz méltó tanulási körülményeket a felújított általános iskolában, és a szakács néniknek nem kell a Diákélelmezési Konyha bezárásától tartani, mert rozsdások az edények, és rosszak a főzőüstök. A konyha szomszédságában pedig a piac! Nem csak a környező nagyobb települések, hanem most már Jánoshalma is rendelkezik fedett árusító térrel, ami a nyári melegben és a csapadékos időben is eddig nem tapasztalható védettséget tud nyújtani.

Tudjuk, hogy mindez sok és fáradtságos munka eredménye, de az tudja igazán, aki

kellő időben döntéseket hozott, aki szellemi vagy fizikai munkát végzett, aki valamilyen módon részese volt, aki dolgozott ezért. Köszönetet mondtunk már a tervezőknek, a kivitelezőknek, a megvalósítókknak, a nyári melegben, a téli hidegben és szélben dolgozó munkásoknak, amikor ennek ideje volt, a felszenteléskor, az átadáskor, az avatások alkalmával.

Megadtuk, ami az emberé.

Az összegzések, a számvetések, a háladási idején megadjuk, ami az Istené.

Köszönetet mindenért!

Minden erőfeszítésért, fáradtságért, eredményért, szépért, jóért köszönet a Teremtő Istennek!

Jánoshalma Város Önkormányzata és Képviselő-testülete nevében városunk minden kedves polgárának Istentől áldott karácsonyi ünnepeket, békés, boldog újesztendőt kívánok!

Czeller Zoltán polgármester

Lelkem visszhangja

Puha pihe palástban csillog a határ.
Csend honol, messze szállt a trillázó madár.
Ám e szikrázó gyémánt réten táncot jár
az égi küldött: bársonyos szép napsugár.

Majd alkony borul ránk, beköszönt az este
az éji lepelre csillagokat festve,
s szinte már látom, hogy a hófedte tájon
Mikulás jó rénszarvas vontatta szánon!

Bent a házban ünnepre készül a család,
már fő az étel, sül sütemény, s a kalács.
Áll a szép fenyőfa - díszítik kis kezek -
van rajta cukor, gyertya, s csengők csengenek.

Fa alá kerül a várva várt ajándék,
hol több, hol kevesebb, de nemes a szándék!

Fellobban a gyertyák lángja, szól az ének,
megbékél a világ, csendesül a lélek.

Imába foglaljuk szent nevét az Úrnak,
kérve, békét küldjön, hol háborúk dúlnak,
s kínok közt halnak férfiak, nők, gyerekek;
hol ritka vendég a jóság, s szeretet.

Uram! Szeretetből adj, adj a gonoszoknak,
a védtelen szegényeknek, kit csak pofoznak,
áraszd el vele ezt a romló világot,
mellyel a rosszat, a kint, a bűnt kiváldod!

Te elküldted fiad - hogy megváltsál minket -
kinek élete olykor gyötrelmes kín lett.
A földi halandó már csak ilyen durva.
Bocsássd meg Uram, bocsássd meg vétünk újra!

Benkő Zsolt

Jótekonysági hangverseny szeretteink

2011. november 6-án este 19 órai kezdettel különleges és ritka élményben volt része a jánoshalmi híveknek, a zenekedvelőknek és a vidékről jött érdeklődőknek.

Pitti Katalin, Liszt Ferenc-díjas operaénekesnő, a Magyar Köztársaság Érdemes Művésze és Virágh András orgonaművész jótekonysági hangversenyt adott, elhunyt szeretteink emlékére a jánoshalmi Szent Anna Templomban. Egy szépen összeállított, magas szintű hangversenyt hallhatunk, amiben szebbnél szebb énekszámok, versek és szép összekötő szövegek váltakoztak a Művésznő előadásában,

Virágh András orgonaművész gyönyörű orgonajátékával kísérve.

A műsor végén Pitti Katalin művésznő végigjárta a templomot, áldást énekelt és kívánt a padok szélén ülőknek, éss termé-

volt templomunkban, elhunyt emlékére

szetesen ezzel mindenkinek.

Közel négyszáz ember hallgatta mindezt örömmel és meghatótan.

Köszönet érte Nagyidai Zsolt plébános úrnak, az Egyházközségnek, az előadóművészeknek és minden megjelentnek. Elhunyt szeretteinkre emlékezve a szép élményen kívül nagy öröm volt az is,

hogy a hangverseny bevételét a Katolikus Óvoda, Iskola és a hátrányos helyzetű diákok megsegítésére fordíthattuk.

Pitti Katalin művésznő ebben az évben ünnepli 60. születésnapját. Mi is köszöntöttük a hangverseny végén. Mint a rádió-

ban és a TV-ben is hallottuk ebből az alkalomból országjáró körútra indul jótékonyági hangversenyekkel.

A Keresztény Élet című újság december 4-i számában megjelent születésnapi köszöntésben olvashattuk, hogy „Pitti

Katalin, Liszt Ferenc-díjas operaénekesnő, a Magyar Köztársaság Érdemes Művésze, sokoldalú művészi munkásságával nemzetünk összetartozását segíti, szolgálja”. Köszönjük! Isten éltesse sokáig!

*Martinek
Erzsébet*

Kápolnaszentelés

Hosszú évek után az idén nyáron megújult a Gondviselés kápolna. November első hétfőjétől, immár a közösséget és Isten imádatát jelképező kápolnában is ünnepelhetik a jánoshalmi hívek a leghölggbb áldozatot, a szentségek kegyelmi adományait és közösségi erejét. Az első reggeli szertatást Nagyidai Zsolt plébános úr a kápolna megszentelésével kezdte. Ekkor szentelte meg a legújabb Pádúai Szent Antal szobrunkat is, mely egy nagylelkű adományozó felajánlásának köszönhetően készülhetett el.

A kápolnaszentelés kapcsán talán nem árt meg-szívlelni a következő gondolatot: Isten az emberek lelkében él, az az ő temploma: „Nem tudjátok, hogy Isten temploma vagytok, és Isten Lelke lakik bennetek?” (1Kor 3,16)

Bár kőből és betomból építünk neki házat, az mit sem ér, ha az igazi templomban, a lélekben nincs meg a szeretet. A téglá, beton lerombolható, elvehető, de a lélek temploma örök.

Ezüstmise templomunkban

Horváth Sándor, jánosalmi születésű atya, aki jelenleg sellyei plébános 2011. november 15-én vasárnap este mutatta be ezüstmiséjét a jánosalmi templomban.

1986. november 15-én itt szentelte pappá Belon Gellért püspök atya, aki akkor kinevezett pécsi segédpüspök volt és egyben Jánoshalma plébánosa is.

Sándor atya választott papi jelmondata ez volt: „Az Isten országa köztetek van.” (Lk. 17, 21.)

Az akkor emlékül osztott szentképeken szerepelt még ez a fontos mondat is: „Értetek vagyok pap, és veletek keresztyén.” Így indult papi hivatása útjára.

Most Nagyidai Zsolt jánosalmi plébános úrral és Kollár Balázs káplán atyával koncelebrálva ebben a szentmisében adott hálát a 25 éves papsága alatt a Jóistentől kapott minden kegyelemért, örömeért, erő-

sító nehézségért és szeretetért.

A szentmisén örömmel és hálás szeretettel vettek részt rokonai, barátai, volt osztálytársai, ismerősei és más jánosalmi hívek is.

Utána pedig egy kedves találkozás és beszélgetés alakult ki a Plébánia Don Bosco klubjában egy kis agapé mellett.

Kérjük a Jóistent, hogy kísérelje áldásával továbbra is Horváth Sándor atya életútját és adjon neki sok-sok erőt, kegyelmet, egészséget, örömet és segítő szeretetet szép hivatása teljesítéséhez!

Mi is hálát adunk az atyáért a Jóistennek, és együtt imádkozzuk, énekeljük:

„Áldjon meg téged az Úr, és ragyogtassa rád az Ő orcáját, és adjon békét tenéked!”

Szöveg: Martinek Erzsébet

Fotó: Csesznegi Viktória

Karitatív ünnep

A Szent Anna templomban november 13-án Nagyidai Zsolt plébános úr a délelőtti a szentmise emlékezett meg a szegények segítéséről ismertté vált Szent Erzsébetéről. A mise után a Máltai Szeretetszolgálat helyi tagjai osztották a híveknek a megszentelt Erzsébet-kenyereket.

Születésnap i köszöntés

Kilencvenkét éve, 1919-ben. Szentkatán született Ádám Béla. Egyházközségünk Képviselő-testületének tiszteletbeli tagját születése napján, november 20-án a vasárnap délelőtti szentmise végén Nagyidai Zsolt plébános úr köszöntötte. A katolikus közösség ajándékát, Kasziba Magdolna és Ozorák László egyházközség képviselők adták át a meglepett születésnaposnak. A szentmise után sokan személyesen is kifejezték jókívánságukat az ünnepeltnek

Béla bácsi ma is sokat olvas, regényeket, de már igen viseltes a sok használattól a Szentírás kötete, de kéznél van régi imádságos könyve is. Aktív figyelemmel kíséri a közéleti eseményeket, rendszeres nézője az országgyűlési közvetítéseknek. Számon tartja közelebbi és távolabbi családtagjainak, barátainak születés és névnapját.

2010-ben 65 évi házasságban eltöltött év után megözvegyült. A házasságából két fia született, s négy unokával, három dédunokával büszkélkedhet. Fiai nap, mint nap meglátogatják, menyei rendszeresen segítenek a házkörüli munkában,

Béla bácsi ma is minden nap jár szentmisére, s ellátja magát takaros családi házában. Isten éltesse még sokáig jó erőben és egészségben!

Rorate

A rorate elnevezést az adventi ünnepekör egyik - ószövetségi szentírásí szövegen alapuló - énekének kezdő soráról kapta, melyet adventben énekeltek: Rorate caeli de super. Harma-tozzatok egek onnan felülről. Ez arra utal, hogy a Szűz Mária tiszteletére mondott hajnali miséket mindig az Úrangyala elimádkozásával zárják. Az egyházi év adventi időszakában a hajnali misék különleges hangulatot kölcsönöznek a decemberi virradatnak. Jánoshalmán reggel hat óraker kezdődik a hajnali szentmise, melyet régebben aranyos vagy anygali misének is hívtak. A hívek hajnali sötétben várják a napfényt, a Messiást, mint hajdan a próféták tették, így jut idő a beszélgetésre tea vagy forralt bor kortyolgatása közben.

Kerek évfordulósok köszöntése

Egyházközségünkben, mint minden évben, az idén is advent első vasárnapján köszöntöttük a jubiláló házaspárokat. November 27-én bensőséges ünnepi szentmisén erősítették meg esküvői fogadalmukat a 25., 40., 50., 60. és 65. éves házasságukat ünneplő párok. Nagyidai Zsolt plébános úr meleg szavak-

kal köszöntötte őket és családtagjaikat, s külön-külön áldásban részesültek az ünnepelték. Mindenki kapott egy emléklapot. Ezt követően az Egyházközség minden ünnepeltet és vendéget szeretetlakomára várt a Don Bosco Klubba. Gratulálunk a jubiláns házasoknak hűségükért, és köszönjük ezt a szép ünnepet.

Közös gyertyagyújtás

Már hagyománynak számít, hogy minden adventi szombat este ünnepélyes gyertyagyújtást tartunk. Minden alkalommal más és más közösség állította össze a szertartás részét képező műsort. A templom előtti koszorún a második gyertyát Nagyidai Zsolt plébános és Csaplár József baptista lelkész közösen gyújtotta meg.

Misztériumjáték

A Szent Anna Katolikus Óvoda, Általános Iskola és Diákotthon tanulói hetek óta készültek arra, hogy felidézzék az Egyházközség tagjai számára a kétezer éves történetet. Advent negyedik vasárnapján elérkezett a várva várt nap. A hívek a délelőtti szentmisét követően láthatták a gondosan előkészített előadást. Köszönet a felkészítőknél!

Karácsonyi hangversenyünk

Advent negyedik vasárnapján, december 18-án este a Szent József Katolikus Általános Iskola Pedagógus Kórusa Kovács Mihály vezényletével nyitotta meg az idei Karácsonyi hangversenyt Jánoshalmán a Szent Anna Templomban. Beregi Vendel orgonajátékával segített az ünnepre hangolni a mintegy kétszáz főnyi közönséget. A műsor harmadik részében a Jánoshalmi Mithras Pedagógus Énekkar műsora következett, A közelmúltban alakult énekkart Karsai Péter vezényelte. Produkciójukon nem érződött, hogy még csak 13 lakalommal tudtak eddig próbálni, a közönség vastapssal jutalmazta előadásukat. A mintegy másfél órás hangversenyt a halasi és jánoshalmi kórusok közös éneklése zárta. Hálás köszönet a szép estéért!

Ady Endre:

Kis, karácsonyi ének

Tegnap harangoztak,

Holnap harangoznak,

Holnapután az angyalok

Gyémánt-havat hoznak.

Én is mennék, mennék,

Énekelni mennék,

Nagyok között kis Jézusért

Minden szépet tennék.

Szeretném az Istent

Nagyon dicsérni,

De én még kisfiú vagyok,

Csak most kezdek élni.

Új csizmám a sárban

Százszor bepiszkolnám,

Csak az Úrnak szerelmemet

Szépen igazolnám.

Isten-dicséretre

Mégiscsak kiállok,

De boldogok a pásztorok

S a három királyok.

(Így dúdolgattam én

Gyermek-hittel, bátran,

1883

Csúf karácsonyán.)

Felújításra elszállítva

Mesétől az imádságig

Kedves barátomtól egy tréfás ajándékot kaptam. Egy kis üvegben szárított széna, díszes fedővel, mely nagyanyáink befőttes üvegére hasonlít, csak persze kicsiben. Rajta ez áll: „ajándékpótló fűkeverék”.

Él is az a mondás, hogy „ajándékunk megteszi”. Valóban meg, mert íme elgondolkodtat, és amellet még meg is nevette-ti az embert. Nem oly régen már szóltam arról, hogy gyakran találkozunk az embri viselkedés terén – különösen a vallásossággal kapcsolatosan – olyan jelenségekkel, melyek csak hasonlítanak az igazira, de valójában nem azok. Valaminek a pótlásaként vannak jelen az életünkben. Mert hiszen a belső igényre választ kell adni, a vágyat ki kell elégíteni.

Most az esti mese és az esti imádság az, mely ebben a témakörben szemlélődésünk tárgya lehet.

Talán megmosolyogja az olvasó, de én szeretem meghallgatni az esti mesét a rádióban. Ilyenkor közel érzem magamhoz a gyerekeket, eszembe jut saját gyermekkorom, s az is, amiről szólni szeretnék.

A mese fontos szerepet tölt be a gyermekek lelkivilágának fejlődésében, hiszen segít a szárnyalásban, a tér és idő határainak lebontásában, annak megsejtésében, hogy az ember nagyobb és hatalmasabb, mint amilyennek valójában látszik. A mese feleletet ad azokra a kérdésekre is, melyre sem apu, sem anyu nem tud válaszolni. A mese egy másik világ. Álomvilág. Egyszer majd fel kell ébredni belőle, de addig is megnyugtatja a kisgyermek éhes lelkét, míg ésszel fel nem érik, hogy mi is a dolgok rendje.

Meg kell tanítani imádkozni a gyermekeket! A jóság és az igazságosság, a szeretet és a megbocsátás, s a hatalom Isténéhez, ki mint mennyei Atya gondot visel

nagyokra és kicsinyekre egyaránt. Idejekorán szólni kell a kis emberkének, hogy lelkesedni, gyönyörködni és ámulni tudjanak a nagy csodán. S az igazi csoda az lesz, amikor szívük mélyén, lelkiismeretük csendjében – ha majd felnőnek – megérik, hogy Isten több, mint mesebeli alak. Lénye nem vész ködbe, feledésbe, mert Ő az, aki VAN!

Jó a mese, szép és segít, de nem elég, mert idővel el kell venni a gyermektől. Az ima megmaradhat, megmarad, meg kell maradnia. Isten nem hal meg a felnőttkor eléréseével, vagy legalábbis nem volna szabad úgy viselkednünk, mintha életünk csak egyetlen szakaszához tartozó volna. Biztosan roppant jó érzés a plüssmacit magához szorítania a kicsi gyermeknek, s e biztosságérzettel, hogy valaki vele van, elszunnyadni. Ám ettől sokkal felelősebb, ha el tudjuk vezetni odáig, hogy azt érezze: a mennyei Atya karjaiban tartja őt, s vigyáz álmára.

Hm! Mese az egyik is, meg a másik is? Van akinek igen. Sokaknak viszont nem, mert megkapják a hit ajándékát.

Szívből kívánom, hogy minél több gyerekek ébredjen rá, hogy a maci nem volt az igazi, csak egy játék, de Isten nem mese, mert már nélküle nem tud élni.

– atya –

Életképek a Katolikus Iskolából és Óvodából

I. Szent Anna Énekverseny

„Énekeljetek az Úrnak és áldjátok nevét, Naponként hirdessétek üdvösségét!”

Ezzel a mottóval rendezte meg iskolánk dalos találkozóját, melyen a Kalocsa-Kecskeméti Főegyházmegye fenntartásában működő általános iskolák kórusai, diákjai léptek fel. A rendezvény fővédnöke

lin (Kecel)

K ü l ö n d í j :
Dudás Ágnes
(Kecskemét)

A kórusok közül elismerésben részesült a keceki II. János Pál Katolikus Általános Iskola énekkara.

főtisztelendő Fülöp Ernő kanonok, érseki irodaigazgató. A hagyományteremtő céllal elindított rendezvénynek az Imre Zoltán Művelődési Központ adott otthont

2011. november 16-án.

A szóló énekes kategóriában elért helyezések:

- I. Szabó Gréta (Jánoshalma)
- II. Torma Eszter (Kiskunhalas)
- III. Trepák Kata-

A vándordíjat a kecskeméti Szent Imre Katolikus Óvoda és Általános Iskola énekkara vitte el.

A közös éneklésnek napjainkban is nagy összetartó értéke van, lélekben is összekapcsol tanuló közösségeket. Felemelő és léleklemelegítő érzés volt közösen, énekekkel dicsérni Istent, hiszen kétszer imádkozik, ki énekel. Ezt vallva reméljük, hogy jövőre is gyönyörködhetünk tehetséges gyermekeink előadásaiban.

A rendezvény a Pro Paedagogia Christiana Alapítvány támogatása révén valósulhatott meg.

Mikulás látogatása

Szent Miklós ünnepének reggelén izgatott és várakozással teli tekintettel érkeztek a gyermekek az iskolába. Vajon eljön-e a Mikulás? Vajon mit rejteget majd a zsákja?

Melegség költözött a gyermeki szívekbe, amikor a várt vendéggel találkoztak, sőt még ajándékot is osztogatott számukra. A kedves Mikulás nagy szeretettel intette jóra a „rászoruló” gyermekeket. A diákok énekekkel, versekkel, rajzokkal köszönték meg a Mikulás látogatását.

A kis Jézus születésére készülünk!

Roráték

A napközis munkaközösség kezdeményezésére adventi miseversenyt hirdettünk a napközis gyermekek számára.

Már az első napokban örömmel láttuk, hogy egyre többen jelentek meg a regge-

li szentmiséken.

A napok előrehaladtával egy lelkes kis mag alakult ki, akik összetartva minden reggel meghozzák azt az áldozatot, hogy korábban felkeljenek és a Jézussal

való találkozással kezdjük a napot. Voltak, akik a szüleikkel együtt jöttek, ami szintén nagy örömünkre szolgált.

A misék után még egy meglepetés várt a résztvevőkre. Az igazgatónővel, Anita nénivel együtt reggelizhetett a csapat az iskola ebédlőjében, ahol a konyhás nénik meleg teával várták a gyermekeket.

A szentmisék után matricát lehetett

kapni a napközis nevelőktől és indulhatott a játék, hiszen a matricákat egy képpé lehetett összerakni, persze csak azoknak, akik többször is eljöttek. De további meglepetések is várnak a gyermekekre.

Jó volt hallani Zsolt és Balázs atya reggeli indító gondolatait, hiszen így a lelkünk ráhangolódhatott az ünnep igazi lényegére. Köszönjük nekik a szép elmélkedéseket és a reggeli kedves vendéglátásokat.

Gyertyagyújtás

Advent az Úr kegyelemhozó eljöveteleire való felkészülés időszaka. A világitó gyertyák számának növekedésével nő a fény, amelyet Isten a születendő Jézusban a várakozóknak karácsonykor ad. Hogy el ne feledkezzünk az isteni fényről a gyermekekkel napról-napra a reggeli áhítatokon meggyújtjuk az adventi koszorún a gyertyákat, és együtt imádkozunk, hogy megszülessen szívünkben a végtelenül szerető Megváltó.

Lelki nap pedagógusoknak

A intézmény dolgozói számára Kalocsán rendezték meg az egyházmegyei adventi lelkigyakorlatot december 9-én. A szentmisét Dr. Bábel Balázs mutatta be, az előadást pedig Kosik Sándor kiskunmajsai plébános tartotta, aki az előadás során rámutatott, hogy az ünnep a léten túl mutat, s a transzcendensre irányul. Egyre kevésbé vagyunk képesek ünnepelni, mert életünket az anyagi világ tölti ki. Iskoláink feladata többek közt, hogy megtanítsuk gyermekeinket ünnepelni, hogy emelkedett lélekkel újra és újra átéljük, amit Isten értünk és velünk tett.

A jánoshalmi egyházközség ebben az évben is megszervezte az adventi gyertyagyújtást. Az adventi koszorút a templom előtti téren helyezték el, ahol az első gyertyát iskolánk diákja gyújtotta meg. A plébános atya várakozásról tartott elmélkedése után iskolánk énekkara Buzder Mónika vezetésével, valamint a 2.b osztály Takács Lajosné vezényletével adventi énekekkel varázsolt ünnepi hangulatot. A dalok közt Túrmezei Erzsébet: Ahol ránk Jézus vár című szép versét hallgattunk meg.

Fontos lenne, hogy a szentségeket is meg tudjuk ünnepelni. (eukarisztia, bűnbánat szentsége) Az ünneplésbe, imába ha fokozatosan kerülünk bele, akkor az ünnep, mint fogalom kitágul, felemel. Ünnepeink gyakran azért nem gyümölcsözőek, mert nem előzi meg csend, megállás, magunkba fordulás. Félünk megállni, mert akkor gondolkodni kell és szembenézni azzal, hogy nem is az a legfontosabb az életünkben (munka, pénz, anyagiak), amit eddig annak hittünk. Mindezek megélésére időt kell szánnunk.

Ezúton is köszönjük Sándor atya gondolatait.

Óvodai eseményekről

Szent Anna Katolikus Óvodában minden évben nagy izgalommal telik a várakozás időszaka. A gyermekek figyelmét különösképpen igyekszünk a jóra irányítani; gyűjthetik a jócselekedeteket, az adventi naptár segítségével pedig számukra is megfoghatóvá válik az idő múlása, és megtanulnak örülni egymás örömeinek is, amikor egyik - másik társuk kapja a cukorkát.

Az adventi időszakban különös gondot fordítunk arra, hogy a családok együtt, örömmel várják Jézus születését. Szülők és gyerekek közösen az óvodában ablakdíszeket, gyertyákat, adventi koszorúkat készíthettek. Nyílt nap formájában szerveztük meg ünnepeinket is, hogy ne csak mi, óvónénik, dajka nénik lássuk a csemeték örömeit. A várakozás időszakát szépítette idén az adven-

ti gyertyagyújtásra való közös előkészület is.

„A béke napja közel...” csendült fel óvodánk gyermekeinek szülei, és pedagógusai előadásában a templomunk előtti téren a már hagyományosnak számító adventi gyertyagyújtás harmadik alkalmával.

Balázs atya értékes gondolatait osztotta meg velünk, majd az óvodások énekeit, valamint imádságot hallgathattak meg a jelenlévők, mely egy kedves bennünket, felnőtteket is elgondolkodtató párhuzammal zárult, miszerint: „...gyertya a szeretet, imádság a lángja.”

Biztosan nem véletlen volt Zsolt atya választása, hogy éppen az öröm vásárnapja előtti estére kérte közreműködésünket, hiszen nincs is szebb a gyermeki örömmel.

Lelki nap gyerekeknek

Az Advent a karácsonyi ünnepekre való előkészület ideje, Krisztus eljövetelére való várakozás. Várjuk azt, aki emberré lett és örömet hozott a Föld-

re. December 21-én a felső tagozatosok számára Ruskó Norbert bócsai plébános atya ad tanítást, az alsó tagozatosok részére pedig Nagyidai Zsolt plébános úr és Kollár Balázs káplán atya.

Kedves gyerekek!

Ez az oldal teljesen a tiétek, mely egyben tanulságos, és szórakoztató!

Az alábbi rajzok Jézus születésének eseményeit ábrázolják, de a sorrendjük összekeveredett.

Be tudod jelölni a helyes sorrendet?

Segítségére lehet Lukács evangéliuma 2. és Máté evangéliuma 2. fejezete.

Aki keres,
talál

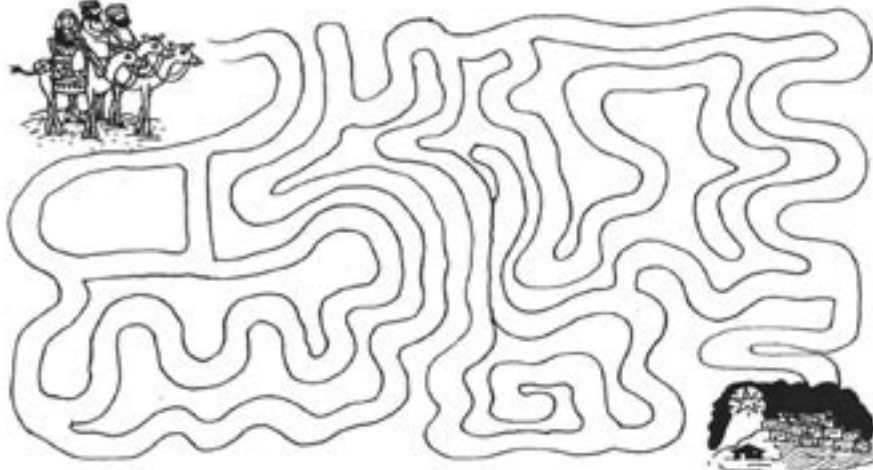
A napkeleti bölcsek új csillagot pillantottak meg az égen.

– Új király született – mondták.

A történetet elolvashatod Máté evangéliuma 2,1-2 verseiben.

Segíts a napkeleti bölcseknek megtalálni az utat az istállóhoz, amelyben Jézus született!

← Utasítás

Karácsonyt várok

Hull a hó az angyalok szárnyából.
Hull a csönd az est homályából.
Kopogtat az éj az ég peremén,
Halkan dobban a szívem,
Karácsonyt várok én.
Békéset és boldogot,
Reményteljes holnapot,
Áhítatos lelkeket.
Buzgó szíveket.

GAJÓ Imre

A Szerkesztőbizottság, a káplán atya, a Plébánia munkatársai és saját nevemben is ezekkel a gondolatokkal és ezzel az 1910-es években postázott képeslappal kívánok minden kedves olvasónknak Áldott, Békés Karácsonyt, és Boldog Új Esztendőt!

Nagyidai Zsolt plébános

Boldog karácsonyi ünnepeket!

JÁNOSHALMI HARANGOK

A Szent Anna Egyházközség
hitéleti kiadványa

Internetes elérhetőségünk:
<http://www.szentanna.org>

E-mail: stanna@optanet.hu
Kiadja:

A Szent Anna Egyházközség
Plébánia Hivatala
Jánoshalma, Béke tér 11.
Felelős kiadó:

Nagyidai Zsolt plébános

Szerkeszti a Szerkesztő Bizottság
Felelős szerkesztő:
Blázsik Sándor

Szedés-tördelés: ZSIKOR Bt.
Nyomda:

Kópia Kft. Kiskunhalas
Megjelenik: kéthavonta

Ósi, magyar, esti ima

Ajánlom e kevés kis imádságomat,
Krisztus Jézusnak kinszenvedéséért,
Boldogságos Szűz Máriának,
hét fájdalmaért, hét epedségéért,
Nevemen való szentemért,
Szent Órzó angyalomért,
Hogy őrizzen, oltalmazzon,
sötét éjszakának idején,
Tűztől, víztől, hirtelen haláltól,
Kétségbeeséstől,
mindenféle veszedelmektől,
Őrizzél meg Édes Jézuskám!
Ámen!

*(dr. Zámbo László jánoshalmi hívő
testvérünk közlése, édesanyjának az
üköreganya is már ezt Imádkozta)*

**Az
Egyházközség
és a magam
nevében
köszönöm
minden
testvérem
adakozását,
amelyet a
templom, a
plébánia és
embertársaink
megsegítésére
fordítottunk**

***Nagyidai Zsolt
plébános***